

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

6 серпня, 2017

Volume 62 No. 32

August 6, 2017

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am and 8:30 am Liturgy in Chapel

Сповідь/Confessions: - 15 minutes before
and 15 minutes in the beginning of the Divine
Liturgy - Or by appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals - by arrangement

оо. Василіяни/Basilian Fathers serving the

Parish: - Father Serafym Grygoruk, OSBM

Administrator. Email: serh70@outlook.com

Father Marcos Zubyk, OSBM

Father Joseph Pidskalny, OSBM - local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

**9-а Неділя після П'ятидесятниці.
Преображення Господа нашого
Ісуса Христа**

Матей 17:1-9

**9th Sunday after Pentecost.
The Transfiguration of our Lord
Jesus Christ**

Matthew 17:1-9

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей,
приятелів та парафіян, які беруть
участь у цій Службі Божі.

**The Protection of the Blessed
Virgin Mary Parish** welcomes all
guests, friends, and Parishioners
participating in this Divine Liturgy.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) Opening: on page 224 “Hora Tavors’ka”; 2) at Communion: page 258 “Tilo Khrystove”; 3) Closing: page 224 “Hora Tavors’ka”

НИНІ: Неділя, 6 серпня - Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 рано. // Благословення фруктів після першої і другої Служб Божих.

-Щодня о 7:30 і о 8:30 ранку - Служба Божа у каплиці

- **10 серпня** о 7:00 вечора - Вечірня в церкві

Благословення Овочів

Священик: Господеві помолімся. **Люди:** Господи, помилуй.

Священик читає молитву: Владико Господи Боже наш! Ти звелів кожному приносити в жертву твоє від твоїх, і даєш їм у дарі вічні свої добра. Ти, що ласкаво прийняв те, що вдова принесла за своєю спроможністю, прийми нині й оці дари, принесені слугами твоїми, і сподоби їх, щоб були вони покладені у вічних скарбницях. Подай своїм слугам, щоб вони щедро сприйняли і твої життєві добра з усім, що їм корисне. Бо благословиться твоє ім'я і прославляється твоє царство: Отця, і Сина, і Святого Духа, нині і повсякчас, і на віки вічні.

Люди: Амінь.

Священик окроплює овочі освяченою водою, промовляючи:

Благословляються й освячуються овочі ці окропленням води цієї освяченої в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

>>ЗУСТРІЧ ГРОМАДИ з лідером ВО “Свобода”, Олегом Тягнибоком, що відбудеться у неділю, 13-го серпня, о 15:00 при церковній залі Собору Святої Євхаристії за адресою 501 4th Ave, New Westminster. Після обговорення політичної ситуації в Україні, присутні матимуть нагоду поспілкуватися на теми, які цікавлять нашу діаспору.

Вхід вільний. Захід організує відділ КУК м. Ванкувера.

ПРАЗНИК ГОСПОДНЬОГО ПРЕОБРАЖЕННЯ (о. Юліян Катрій, ЧСВВ)

"Величаємо Тебе, життєдавче Христе, і почитаємо пречистого Твого Тіла преславне Преображення" (Величання на утрени празника).

Шостого серпня наша Церква святкує празник світлого Господнього Преображення. Завдання цього празника — звеличувати славу подію Преображення з життя Ісуса Христа, яке деякі святі Отці називають другим Богоявленням. Важливість події видно з того, що її записали аж три євангелисти: Матей, Марко й Лука. Тож погляньмо на подію Преображення, на установлення празника та на дух його богослужби.

ПОДІЯ ПРЕОБРАЖЕННЯ

Христова прилюдна діяльність закінчується. Невдовзі наступлять Його муки і смерть. Хоча апостоли вірили, що Ісус це Богом посланий Месія і ту віру прилюдно визнали устами апостола Петра, все-таки їхня віра ще не була укріплена. Христос хоче скріпити їхню віру надзвичайним актом. Тому через

кілька днів після того, як предсказав їм свої страсті і смерть, Він бере із собою Петра, Якова й Йоана, виходить з ними на гору Тавор і тут на молитві привідкриває перед ними промінчик Свого божества. Святий євангелист Матей про чудесну Христову переміну каже: "І преобразився перед ними: Обличчя Його засяло наче сонце, і одежа побіліла наче світло" (17, 2). Коло Христа явилися старозавітні пророки Мойсей і Ілля і розмовляли з Ним про Його смерть. Апостол Петро, захоплений блиском Христової слави, виголошує: "Господи, добре нам тут бути!" А втім, як при Христовому хрещенні в Йордані, так і тут почули голос з неба: "Це — мій улюблений Син, що Його я вподобав: Його слухайте" (Мт. 17, 5). Святе Євангеліє нічого не говорить про місце Христового Преображення. Зате християнська традиція з IV ст. загально приймає, що тим місцем була гора Тавор.

Чому Ісус Христос тільки трьом вищеназваним учням показав славу свого божества? На думку святого Йоана Дамаскина, Христос узяв із собою Петра, щоб той, хто прилюдно визнав Христове божество, почув підтвердження свого визнання і від Небесного Отця. Господь узяв на Тавор Якова, бо той мав бути першим єпископом Єрусалима і першим з апостолів повинен був віддати своє життя за Христа. Укінці Спаситель зробив свідком Своєї переміни й апостола Йоана, бо той був його улюбленим учнем і дівственник. Євангелист Йоан, збагнувши Христове божество на Таворі, опісля у своєму Євангелію писав: "Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово, і Слово було — Бог" (1, 1).

Усі три апостоли, свідки Христової слави на Таворі, будуть опісля свідками і Його агонії в Оливнім Городі. Як глибоко Христова переміна записалася в їхніх серцях видно з того, що вони писали про неї через багато років. Апостол Петро у другому посланні віру в Христа скріплює згадкою про Його славне Преображення, кажучи, що вони були "наочними свідками Його величі. Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли до Нього прийшов такий голос від величної слави: "Це мій Син любий, якого я вподобав". І цей голос ми чули, як сходив з неба, коли ми були з Ним на святій горі" (11, 1, 16-18). А святий євангелист Йоан із захопленням писатиме у своєму Євангелію: "І ми славу Його бачили — славу Єдинородного від Отця, благодаттю та істиною сповненого" (1, 14).

ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАЗНИКА

Святкування цього празника сягає IV ст. У цей час свята Єлена, мати цісаря Костянтина Великого, збудувала храм на горі Тавор на честь Господнього Преображення. У кінці XI сторіччя хрестоносці знайшли на Таворі аж кілька церков і монастирів. Та в XIII столітті прийшли магометани і все понищили. Єрусалимський патріярх Кирило II у 1860 році на руїнах давньої церкви збудував новий храм. У 1923 році на Таворі побудовано величаву базиліку Господнього Преображення.

З VI ст. цей празник урочисто святкують у Східній Церкві під назвою Господнього Преображення. У Західній Сирії у VIII столітті він називався Празником Тавору.

Первісно празник Преображення святкували в лютому. Однак через те, що цей радісний празник звичайно випадав у час Великого посту, а це не відповідало духові посту й покути, його перенесено на шосте серпня. Чому якраз на цей день? Історик Євсевій і святий Йоан Дамаскин вважають, що Господнє Преображення

відбулося за 40 днів перед Христовою смертю. Тож свята Церква, дотримуючись цієї думки, перенесла празник з лютого на 6 серпня тому, що через 40 днів, тобто 14 вересня, випадає празник Воздвиження Чесного хреста — пам'ять Христових мук і смерти.

Зі Сходу празник Преображення приходить на Захід десь у VII-VIII століттях. Тут він дуже повільно входив у практику, його святкували в різні часи і ще в XII столітті він не був загальним. Папа Каліст III у 1457 році поширив цей празник на усю Західну Церкву і наказав святкувати його 6 серпня у пам'ять перемоги над турками під Білгородом. Цю перемогу здобули 22 липня 1456 року, але вістка про неї дійшла до Риму щойно 6 серпня. Вірмени святкують Господне Преображення у 7 неділю після Зіслання Святого Духа.

Празник Преображення належить до 12 великих празників нашої Церкви. Він має один день перед- і сім днів попразденства. Стихири й канони празника уклали святий Йоан Дамаскин і Косма Маюмський (VIII ст.).

Празник припадає на той час, коли дозрівають плоди. І від найдавніших часів у Східній Церкві того дня на подяку Богові буває благословення первістків земних плодів. Цей звичай християнська Церква перейняла від Старого Завіту, який приписував приносити первістки плодів до Господнього Храму. У Книзі Виходу читаємо: "Щонайкраще з первоплоду землі твоєї приноси́тимеш у дім Господа, Бога Твого" (23, 19). "Як увійдете в землю, — сказано в книзі

Левіт, — що оце хочу вам дати, і там жатимете жниво, то принесете сніп, первоплід ваших жнив, священникові" (23, 10).

Звичай благословляти в церкві перші плоди вже приписують Апостольські правила з кінця III століття. Апостольські постанови (IV ст.) мають молитву на освячення плодів. Помісний Синод у Картагені з 318 року у 46 правилі дає приписи про плоди, які приносили до церкви. Шостий Вселенський Собор 691 року говорить про благословення плодів винограду і пшениці. У типіках Великої Царгородської Церкви з IX-X ст. й Євергетичькому з X ст. нема згадки про благословення винограду.

У Греції в серпні дозрівають виноград і пшениця. Тому був звичай, за яким на празник Господнього Преображення благословляли в церкві виноград і колоски пшениці. У нас на Русі-Україні виноград замінили яблуками й іншими плодами.

Maintenance Work on Church Exterior

As was discussed at previous parish council meetings, maintenance work on the exterior of the church has begun. Stairs and scaffolding to the roof of the church are being installed, with an indefinite duration of this project. Please stay clear of contractors on site. The work that is intended to be done on the church:

- 1) Cleaning and sealing the entire exterior surface;
- 2) Remediation and repair of the precast concrete;
- 3) Caulking at the precast concrete joints;
- 4) installation of roof anchors (for long term maintenance of the church);
- 5) Inspection/potential replacement of all components of the roof and flashing system on the various levels of roof;
- 6) Re-coating the existing roof membrane if inspection deems the membrane to be healthy enough to remain without replacement at this time;
- 7) Painting wood surfaces i.e. doors.

TODAY – Sunday, August 6 – Coffee and sweets available following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies in the Fellowship Room. All guests and parishioners are invited. // The Fruit Blessing after each Divine Liturgy
–Daily at 7:30 am and 8:30 am – Divine Liturgy in Chapel
–Thur., Aug. 10, at 7:00 PM – Vespers in the Church.

BLESSING OF FRUIT

Priest: Let us pray to the Lord.

Faithful: Lord, have mercy.

Priest: O Lord our God, Who have blessed the cycle of the year and have crowned it with fruit-bearing; Who in Your great patience have commanded the earth to bring forth its fruits for our nourishment, grant that the partaking of the first-fruits and harvest of summer may be for the health of our body and soul, and bless us with an abundant increase in all good things: For You are the Provider of all good things, and we give glory to You, Father, Son, and Holy Spirit, now and for ever and ever.

Faithful: Amen.

Priest: These fruits are blessed and sanctified by the sprinkling of this holy water, in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit. Amen.

| **St. Mary's Parish Bazaar will be held on Saturday, December 2, 2017** |
| As in past years, our Bazaar Committee is kindly requesting any extra preserves |
| (jams, pickles, relishes, etc.) that you will be making over the summer. They will be |
sold at our Parish Bazaar. Your help is greatly appreciated.

Sunday Donation for July 30, 2017 – \$1,990.00
--

Monthly Intentions of the Holy Father for August

Artists. That artists of our time, through their ingenuity, may help everyone discover the beauty of creation.

The Holy Transfiguration of our Lord God and Savior Jesus Christ

Discourse on the Holy Transfiguration of Our Lord God and Savior Jesus Christ of Saint Gregory Palamas, Archbishop of Thessalonica

For an explanation of the present Feast and understanding of its truth, it is necessary for us to turn to the very start of today's reading from the Gospel: "Now after six days Jesus took Peter, James and John his brother, and led them up onto a high mountain by themselves" (Mt.17:1).

There were eight on the mountain, but only six were visible. Three, Peter, James and John, had come up with Jesus, and they saw Moses and Elias standing there and conversing with Him, so altogether there were six of them. However, the Father and the Holy Spirit were invisibly with the Lord: the Father, with His Voice testifying that this was His Beloved Son, and the Holy Spirit shining forth with Him in the radiant cloud. Thus, the six are actually eight, and there is no contradiction regarding the eight. Similarly, there is no contradiction with the Evangelists when one says "after six days," and the other says "eight days after these words."

About the power of the Divine Spirit, through Whom the Kingdom of God is to be revealed, the Lord predicted: "There are some standing here who shall not taste death, until they have seen the Son of Man coming in His Kingdom" (Mt.16:28). Everywhere and in every way the King will be present, and everywhere will be His Kingdom, since the advent of His Kingdom does not signify the passing over from one place to another, but rather the revelation of its power of the Divine Spirit. That is why it is said: "come in power." And this power is not manifest to simply ordinary people, but to those standing with the Lord, that is to say, those who have affirmed their faith in Him like Peter, James and John, and especially those who are free of our natural abasement. Therefore, and precisely because of this, God manifests Himself upon the Mount, on the one hand coming down from His heights, and on the other, raising us up from the depths of abasement, since the Transcendent One takes on mortal nature. Certainly, such a manifest appearance by far transcends the utmost limits of the mind's grasp, as effectualized by the power of the Divine Spirit.

Thus, the Light of the Transfiguration of the Lord is not something that comes to be and then vanishes, nor is it subject to the sensory faculties, although it was contemplated by corporeal eyes for a short while upon an inconsequential mountaintop. But the initiates of the Mystery, (the disciples) of the Lord at this time passed beyond mere flesh into spirit through a transformation of their senses, effectualized within them by the Spirit, and in such a way that they beheld what, and to what extent, the Divine Spirit had wrought blessedness in them to behold the Ineffable Light.

So, with the onset of the Eighth Day, the Lord, taking Peter, James and John, went up on the Mount to pray. He always prayed alone, withdrawing from everyone, even from the Apostles themselves, as for example when with five loaves and two fish He fed the five thousand men, besides women and children (Mt.14:19-23). Or, taking with Him those who excelled others, as at the approach of His Saving Passion, when He said to the other disciples: "Sit here while I go over there and pray" (Mt.26:36). Then He took with Him Peter, James and John. But in our instance right here and now, having taken only these same three, the Lord led them up onto a high mountain by themselves and was transfigured before them, that is to say, before their very eyes.

"What does it mean to say: He was transfigured?" asks the Golden-Mouthed Theologian (Chrysostom). He answers this by saying: "It revealed something of His Divinity to them, as much and insofar as they were able to apprehend it, and it showed the indwelling of God within Him." The Evangelist Luke says: "And as He prayed, His countenance was altered" (Luke 9:29); and from the Evangelist Matthew we read: "And His face shone as the sun" (Mt.17:2). But the Evangelist said this, not in the context that this Light be thought of as subsistent for the senses (let us put aside the blindness of mind of those who can conceive of nothing higher than what is known through the senses). Rather, it is to show that Christ God, for those living and contemplating by the Spirit, is the same as the sun is for those living in the flesh and contemplating by the senses. Therefore, some other Light for the knowing the Divinity is not necessary for those who are enriched by Divine gifts.

That same Inscrutable Light shone and was mysteriously manifest to the Apostles and the foremost of the Prophets at that moment, when (the Lord) was praying. This shows that what brought forth this blessed sight was prayer,

and that the radiance occurred and was manifest by uniting the mind with God, and that it is granted to all who, with constant exercise in efforts of virtue and prayer, strive with their mind towards God. True beauty, essentially, can be contemplated only with a purified mind. To gaze upon its luminance assumes a sort of participation in it, as though some bright ray etches itself upon the face.

Even the face of Moses was illumined by his association with God. Do you not know that Moses was transfigured when he went up the mountain, and there beheld the Glory of God? But he (Moses) did not effect this, but rather he underwent a transfiguration. However, our Lord Jesus Christ possessed that Light Himself. In this regard, actually, He did not need prayer for His flesh to radiate with the Divine Light; it was but to show from whence that Light descends upon the saints of God, and how to contemplate it. For it is written that even the saints “will shine forth like the sun” (Mt.13:43), which is to say, entirely permeated by Divine Light as they gaze upon Christ, divinely and inexpressibly shining forth His Radiance, issuing from His Divine Nature. On Mount Tabor it was manifest also in His Flesh, by reason of the Hypostatic Union (i.e., the union of the two perfect natures, divine and human, within the divine Person [Hypostasis] of Christ, the Second Person of the Most Holy Trinity). The Fourth Ecumenical Council at Chalcedon defined this Hypostatic union of Christ’s two natures, divine and human, as “without mingling, without change, without division, without separation.”

We believe that at the Transfiguration He manifested not some other sort of light, but only that which was concealed beneath His fleshly exterior. This Light was the Light of the Divine Nature, and as such, it was Uncreated and Divine. So also, in the teachings of the Fathers, Jesus Christ was transfigured on the Mount, not taking upon Himself something new nor being changed into something new, nor something which formerly He did not possess. Rather, it was to show His disciples that which He already was, opening their eyes and bringing them from blindness to sight. For do you not see that eyes that can perceive natural things would be blind to this Light?

Thus, this Light is not a light of the senses, and those contemplating it do not simply see with sensual eyes, but rather they are changed by the power of the Divine Spirit. They were transformed, and only in this way did they see the transformation taking place amidst the very assumption of our perishability, with the deification through union with the Word of God in place of this.

So also she who miraculously conceived and gave birth recognized that the One born of her is God Incarnate. So it was also for Simeon, who only received this Infant into his arms, and the aged Anna, coming out [from the Jerusalem Temple] for the Meeting, since the Divine Power illumined, as through a glass windowpane, giving light for those having pure eyes of heart.

And why did the Lord, before the beginning of the Transfiguration, choose the foremost of the Apostles and lead them up onto the Mount with Him? Certainly, it was to show them something great and mysterious. What is particularly great or mysterious in showing a sensory light, which not only the foremost, but all the other Apostles already abundantly possessed? Why would they need a transforming of their eyes by the power of the Holy Spirit for a

contemplation of this Light, if it were merely sensory and created? How could the Glory and the Kingdom of the Father and the Holy Spirit project forth in some sort of sensory light? Indeed, in what sort of Glory and Kingdom would Christ the Lord come at the end of the ages, when there would not be necessary anything in the air, nor in expanse, nor anything similar, but when, in the words of the Apostle, “God will be all in all” (1 Cor.15: 28)? That is to say, will He alter everything for all? If so, then it follows that light is included.

Hence it is clear that the Light of Tabor was a Divine Light. And the Evangelist John, inspired by Divine Revelation, says clearly that the future eternal and enduring city “has no need of the sun or moon to shine upon it. For the Glory of God lights it up, and the Lamb will be its lamp” (Rev 21:23). Is it not clear, that he points out here that this [Lamb] is Jesus, Who is divinely transfigured now upon Tabor, and the flesh of Whom shines, is the lamp manifesting the Glory of divinity for those ascending the mountain with Him?

John the Theologian also says about the inhabitants of this city: “they will not need light from lamps, nor the light of the sun, for the Lord God will shed light upon them, and night shall be no more” (Rev 22:5). But how, we might ask, is there this other light, in which “there is no change, nor shadow of alteration” (Jas 1:17)? What light is there that is constant and unsetting, unless it be the Light of God? Moreover, could Moses and Elias (and particularly the former, who clearly was present only in spirit, and not in flesh [Elias having ascended bodily to Heaven on the fiery chariot]) be shining with any sort of sensory light, and be seen and known? Especially since it was written of them: “they appeared in glory, and spoke of his death, which he was about to fulfill at Jerusalem” (Luke 9:30–31). And how otherwise could the Apostles recognize those whom they had never seen before, unless through the mysterious power of the Divine Light, opening their mental eyes?

But let us not tire our attention with the furthestmost interpretations of the words of the Gospel. We shall believe thus, as those same ones have taught us, who themselves were enlightened by the Lord Himself, insofar as they alone know this well: the Mysteries of God, in the words of a prophet, are known to God alone and His perpetual proximity. Let us, considering the Mystery of the Transfiguration of the Lord in accord with their teaching, strive to be illumined by this Light ourselves and encourage in ourselves love and striving towards the Unfading Glory and Beauty, purifying our spiritual eyes of worldly thoughts and refraining from perishable and quickly passing delights and beauty which darken the garb of the soul and lead to the fire of Gehenna and everlasting darkness. Let us be freed from these by the illumination and knowledge of the incorporeal and ever-existing Light of our Savior transfigured on Tabor, in His Glory, and of His Father from all eternity, and His Life-Creating Spirit, Whom are One Radiance, One Godhead, and Glory, and Kingdom, and Power now and ever and unto ages of ages. Amen.

[<https://oca.org/saints/lives/2012/08/06/102215-the-holy-transfiguration-of-our-lord-god-and-savior-jesus-christ>]